

CATALUNYA
setembre 2014

HUMANA

Fundación Pueblo para Pueblo

HUMANA COL·LABORA AMB
EL COL·LEGI D'ECONOMISTES
DE CATALUNYA
P.2

LA MODA SOSTENIBLE
I LA ROBA ÈTICA EN
QUATRE PASSES
P. 3

ESTIU OBERT, UN ESPAI DE
LLUITA CONTRA L'EXCLUSIÓ
SOCIAL A CAMBRILS
P. 4

Patrimoni cultural, artístic i social

Els veïns del barri de Gràcia
treballen durant mesos en el
guarniment dels carrers per a la
Festa Major d'agost

Humana col·labora amb la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Joan B. Casas, degà del Col·legi, esquerra, i Jesper Wohlerl, coordinador general d'Humana

Humana és, juntament amb MANGO, el Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC) i El Tinter, una de les entitats copatrocinadores dels tres SIDICO (Sessions Internes de Discussió i Coneixement) que ha presentat la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del CEC i que integren una sèrie d'estudis sobre el corredor ferroviari del Mediterrani, els aspectes econòmics de les polítiques de Responsabilitat Social Corporativa i sobre energia i eficiència energètica. Aquestes publicacions, fruit d'una sèrie de sessions de discussió en el marc de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat, tenen com a objectiu formar als integrants de la Comissió en aspectes relatius a la sostenibilitat ambiental i social per a, posteriorment, traslladar els seus coneixements a la resta d'economistes i a la societat en general.

A l'acte de presentació, que es va celebrar al juliol a l'auditori del CEC, van assistir el degà del Col·legi, Joan B. Casas; el director de Responsabilitat Social Corporativa de MANGO, Xavier Carbonell; Angel Panyella, director de El Tinter; el Dr. Joan Trullén, catedràtic d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona, com a ponent; i Jesper Wohlerl, coordinador general d'Humana.

El SIDICO patrocinat per Humana, "Sostenibilitat i competitivitat en l'àmbit de l'energia i l'eficiència energètica", s'inicia amb un pròleg de l'Elisabeth Molnar, directora general de la Fundació, on incideix en el paper de l'energia com a element central de la sostenibilitat global: "Sense energia no hi ha cap

desenvolupament possible. És per això que el nostre compromís en aquest sentit creix dia rere dia, transformant l'eficiència i la sostenibilitat energètica en un dels pilars de la nostra activitat".

L'energia, clau per a la sostenibilitat global

El document continua amb les aportacions d'Ignasi Nieto, economista, enginyer industrial i coneixedor del món energètic després del seu pas per la Secretaria d'Estat d'Energia del govern espanyol entre els anys 2006 i 2008. Ell és l'encarregat d'obrir la reflexió i el debat sobre una sèrie de temes que relacionen de manera directa l'energia i l'economia sostenible: polítiques d'estalvi i eficiència energètica, claus del mercat energètic eficient, foment de les energies renovables, preservació dels recursos naturals...

A partir de les aportacions d'Ignasi Nieto, l'estudi s'articula en una sèrie de capítols que aborden la situació marc del *mix* energètic, les qüestions fonamentals que s'han de tenir en compte en matèria de sostenibilitat energètica, les oportunitats que planteja una activitat econòmica eficient així com les afectacions que provoquen a les empreses els canvis de model energètic.

El SIDICO es tanca amb les opinions i les reflexions sobre l'energia i l'eficiència energètica que efectua la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

La presentació dels SIDICO es va fer a la seu del Col·legi, a Barcelona

Qui som

Humana Fundación Pueblo para Pueblo és una organització no governamental per al desenvolupament (ONGD) que des de 1987 promou la protecció del medi ambient i duu a terme projectes de cooperació a l'Àfrica, Amèrica Llatina i Àsia gràcies als recursos obtinguts de la gestió de la roba usada així com d'Ajuda Social al nostre territori.

L'organització disposa a Catalunya de 1.300 contenidors per a la recollida de roba usada gràcies als acords de col·laboració que manté amb prop de 220 ajuntaments i 200 entitats i empreses privades. El 2013 s'hi van recollir 4.100 tones de tèxtil.

El reciclatge tèxtil contribueix a la protecció del medi ambient en reduir en part els residus generats pels ciutadans, atorgant una segona vida a una roba que d'una altra manera aniria a parar a un centre de tractament de residus per a ser incinerat.

Cada quilo de roba que es reutilitza i no és incinerat estalvia l'emissió a l'atmosfera de 3,169 kg de CO₂.

El reciclatge i la reutilització de material tèxtil és un servei gratuït per al municipi i suposa un estalvi important en els costos de recollida i eliminació de residus urbans.

On som

SEU CENTRAL:

Pol. Industrial L'Ametlla Park
C/Aiguafreda, 12
08480 - L'Ametlla del Vallès
Barcelona
Tel. 93.840.21.82
Fax. 93.840.28.19

DELEGACIONS:

Andalusia

Pol. Ind. Arco, Parcel·la 1
18250 - Valderrubio
(Granada)
Tel. 958.45.49.12
Fax. 958.45.49.13

Pol. Ind. Fridex
Carrer Fridex, 10
41500 - Alcalá de Guadaíra
(Sevilla)
Tel. 954.772.506

Aragó

C/Vicente Pinies, 34
22580 - Benabarre (Osca)
Tel. 902.170.273

Astúries

Pol. Ind. Asipo
Carrer A, Parcel·la 1, Nau C
33428 - Llanera (Astúries)
Tel. 985.26.75.99
Fax. 985.26.39.25

Castella - La Manxa

C/Pedro José Navarro, 6, 1ª C
19200 - Azuqueca de Henares
(Guadalajara)
Tel. 949.26.28.59

Comunitat Valenciana

Pol. Ind. Mas del Jutge
C/dels Rajolers, 19
46909 - Torrent (València)
Tel. 96.134.16.05
Fax. 96.134.16.05

Galícia

Lugar da Cándara, s/n
15881 - Sergude-Boqueixón
(A Coruña)
Tel. 981.51.18.52
Fax. 981.51.15.82

Navarra

Pol. Ind. Noain
Esquiroz C/T 30
31110 Galar (Navarra)
Tel. 948.316.357
Fax. 948.199.718

Madrid

Pol. Ind. Polvoranca
C/Camino de la Polvoranca, 3
28914 - Leganés (Madrid)
Tel. 91.642.31.89
Fax. 91.694.22.59

C/ Alcalá, 171

28009 - Madrid
Tel. 91 432.07.34

BOTIGUES

Barcelona

Avinguda Paral·lel, 85
C/ Viladomat, 51
C/ Roger de Llúria, 9
C/ Astúries, 41
C/ Provença, 167
C/ Provença, 500
Travessera de Gràcia, 80-82
Avinguda Meridiana, 314
C/Creu Coberta, 110
C/ Sants, 295
Ronda Universitat, 19
C/Hospital, 91
C/Santa Eulàlia, 116
(L'Hospitalet de Llobregat)

Granada

Avda. de la Constitución, 20
Camino de Ronda 152

Madrid

C/Raimundo Fdez. Villaverde,
12
C/Atocha, 68
C/Atocha, 33
Avda. Monte Igueldo, 3
C/López de Hoyos, 145
Paseo de las Delicias, 55
C/Nuestra Señora del
Carmen, 7
C/Alcalá, 171
C/Alcalá, 312
C/Alcalá, 434
C/Ríos Rosas, 31
C/Marcelo Usera, 70
C/Luchana, 5
C/Cea Bermúdez, 13
C/Doctor Esquerdo, 174

Sevilla

Av. Menéndez y Pelayo, 52
C/Feria, 145

EL ROPERO DE HUMANA

C/Santa Teresa, 17-Baixos
Oviedo

El festival Fadfest va programar una *masterclass* impartida per Virginia Rondeel i seguida per joves formats a diferents escoles de disseny

"El repte és aconseguir que una peça sigui atractiva, desitjable i a més sostenible"

La moda sostenible, una tendència a l'alça

Què entenem per moda sostenible?

Per **Elena Salcedo**, coordinadora del curs "Moda ètica i sostenible" de l'Istituto Europeo di Design (IED) i autora del llibre "Moda ètica para un futuro sostenible" (Ed. Gustavo Gili), "la moda 100% sostenible és impossible". "La moda més sostenible comprèn les iniciatives que promouguin unes bones pràctiques socials i mediambientals, inclòs el decreixement de la producció i el consum" descriu. Com més sostenible és percebuda una marca, més rellevant per al consumidor, així que sembla que les marques han d'anar cap a la sostenibilitat per mantenir el seu atractiu a llarg termini. El repte és aconseguir que una peça sigui atractiva, desitjable i a més sostenible".

L'Associació Moda Sostenible Barcelona ho defineix així: "Tota peça o complement que respecti el medi ambient, la salut humana i dels treballadors i que potencii l'ús de materials sostenibles, la reutilització de materials existents i la producció local".

Els futurs dissenyadors

La dissenyadora i docent **Virginia Rondeel**, presidenta de la citada associació, va impartir el passat juliol una classe sobre moda sostenible a l'Edifici Disseny Hub Barcelona (FAD), emmarcada en el festival de disseny Fadfest i a la qual hi van assistir estudiants i graduats de diferents escoles i centres de disseny.

"Vosaltres podeu canviar el món", els hi va dir, i va enumerar quins camins poden seguir un cop acabats els seus estudis: "Podeu fer moda de comerç just, de disseny lent, amb teixits ecològics, reutilitzant teixits o peces, moda versàtil o bé aquella creada sense pèrdua de teixit...". I els va advertir: "L'important és el disseny. No vendrem res només perquè és ecològic, sinó perquè són peces molt maques... i a sobre ecològiques".

Franco Casado, professor del Departament de Moda de BAU Centre Universitari de Disseny, explica: "Al nostre centre tot ho fem sota el paraigua de la sostenibilitat. Entenem que és el futur".

Tres preguntes a una jove dissenyadora

Jasmina Esteo, barcelonina de 27 anys

On t'has format?

A l'escola BAU. Hi he presentat el projecte final, basat en peces fetes a partir de teixit sobrant i de segona mà. A l'escola vaig instal·lar una bústia perquè m'hi deixessin sobrants.

Hi veus el teu futur?

Crec que sí, estic pensant en fer la meua pròpia empresa, hi veig una sortida professional i els meus professors m'animen molt. Jo treballo a partir del *patchwork*, em baso molt en la intuïció i en l'experimentació, tot molt espontani.

Portes una bossa singular.

Està feta a partir de jaquetes de pell sintètica i he aprofitat les ases d'una altra bossa. Ho aprofito tot!

CONCEPTES A RETENIR

Reutilització

Donar-li una segona vida a una roba que, d'una altra manera, seria incinerada com a residu en un abocador. Cada quilo de roba que es reutilitza i no és incinerat estalvia l'emissió de 3,169 kg de CO₂.

Upcycling

Convertir coses que normalment anirien a la bossa en d'altres objectes de valor. No és arreglar una peça usada sinó dissenyar quelcom nou amb una cosa prèviament descartada.

Cradle to cradle

"Del bressol al bressol". Promou la producció de peces eliminant el concepte de residu. S'inspira en la natura on no hi ha el concepte de residu ja que els residus d'un organisme són els nutrients d'un altre.

Zero waste

Crear dissenys amb retalls o sobrants de roba que no s'aprofiten a tallers i fàbriques.

Col·laboració amb:

MSBCN

ASSOCIACIÓ
MODA SOSTENIBLE
BARCELONA

Virginia Rondeel és dissenyadora i presidenta de l'Associació Moda Sostenible Barcelona.

OPINIÓ.

Lorena Senders.

Dissenyadora de moda i vestuari teatral i escenògrafa.
www.lorenasender.com

LA ROBA INTEL·LIGENT I LA MODA SOSTENIBLE

Penso que una roba intel·ligent és aquella amb una vida útil que s'estén a altres formes. Per això dono especial importància a la fusió entre moda i medi ambient, per l'ús de materials no agressius i fàcilment "reconfigurables". Però, abans de pensar en els tipus de teles, em fixo d'on provenen. De fàbriques que utilitzen energia neta per escalfar les seves màquines? Baixa producció de carboni: aquesta també és la qüestió.

Què seria un "pensar sostenible" en moda? El punt efímer que té la moda no ha de descartar per complet una roba, al revés, la roba es pot transformar infinites vegades. La roba "descartada" (no aprofitada) també té les seves trampes i el seu impacte residual ("escombraries tèxtils") encara és gran.

Per a cada col·lecció creada i produïda busco una solució per aprofitar el material que queda, just aquell que llençaria, a través de la tècnica de l'upcycling. Aquesta manera de treballar també ve del fer teatral en escenografia i vestuari, el reaprofitament (recycling) i el joc amb nous tèxtils. És com un "cicle de creativitat", a noves idees, noves formes. En aquest procés, crec que s'ha d'estar molt atent a la qüestió de l'estètica, del concepte. La preocupació estètica, el sentit de la bellesa, ha d'acompanyar la preocupació ètica, perquè la primera també promou benestar.

Les coses estan canviant. El mercat ja no ven igual i comença a apostar per teixits amb una major durabilitat a un preu assequible pels consumidors. Un consumidor intel·ligent no només ha de voler trobar rebaixes sinó també tenir en compte què hi ha al darrera de la roba que compra i que sigui digne de vendre.

L'opció per a una moda sostenible genera confiança, benestar social i, sobretot, respecta al treballador del tèxtil. Tot plegat és el que entenem com a moda ètica. El planeta ho agraeix.

Aquest projecte dona continuïtat durant les vacances escolars al servei dels Centres Oberts

Estiu Obert, un espai de lluita contra l'exclusió social

La proposta està dirigida a nens de 3 a 18 anys

Els nens realitzen tallers i jocs i fan visites a llocs d'interès de Cambrils

“Quan ens arriba una persona i ens diu que se n’ha sortit, això és fantàstic. Per nosaltres és com quan tens un amic que ha passat un mal moment i veus que tira endavant. Per això la nostra funció és ajudar a que la gent pugui aixecar-se”.

Lluïsa Rom, regidora de Benestar Social

Prop d'un centenar de nens i nenes d'entre 3 i 18 anys van participar des del juliol i fins el 12 de setembre en el projecte “Estiu Obert” que va organitzar la regidoria de Benestar Social de l'ajuntament de Cambrils i que va comptar amb la col·laboració d'Humana Fundació Pueblo para Pueblo. Aquesta iniciativa dona continuïtat durant les vacances al servei que duen a terme al llarg del curs escolar els Centres Oberts de la localitat, espais d'intervenció socioeducativa adreçats a infants i joves en situació de vulnerabilitat social.

A partir de les potencialitats de l'oci i el lleure com a eines per dur a terme una intervenció educativa que ajudi a prevenir les situacions de risc social, l'Estiu Obert va treballar amb els infants d'una manera integral, amb atenció tant a l'aspecte educatiu i cultural com al reforç de la seva personalitat, de l'autoestima, la responsabilitat... Per aconseguir-lo van dissenyar un programa on a banda de l'espai de reforç escolar destacaven els entorns

lúdics i de treball en grup. “S'han realitzat tallers de teatre, de música, de ball i d'expressió corporal, jocs de tipus tradicional, visites a entitats de Cambrils i excursions a llocs d'interès de la localitat, entre d'altres”, assenyala Lluïsa Rom, regidora de Benestar Social. “Vam voler fer aquestes activitats en un entorn integrador i normalitzador on es prioritzés l'atenció als infants en situació de risc però que comptés amb la participació d'infants amb una situació més normalitzada com va ser el cas de les activitats d'estiu de l'oferta municipal, obertes a tothom i on van participar els nens i nenes de l'Estiu Obert”, afegeix.

Tots els participants del programa Estiu Obert eren derivats pels Serveis Socials. “Hi ha infants que venen de famílies amb una situació econòmica delicada, hi ha d'altres que pateixen problemes afectius, emocionals, adaptatius, de socialització, d'aprenentatge... Són problemàtiques que a vegades la família no pot solucionar i tant els Centres Oberts durant el

curs com el programa Estiu Obert són espais d'ajuda per a resoldre aquesta situació”, indica Lluïsa Rom. El treball amb l'entorn dels infants és clau per poder prevenir i detectar les situacions de vulnerabilitat social. “La feina que fem ha de ser molt transversal, per això les educadores mantenen un contacte gairebé continu amb les famílies, els centres escolars, els equips de pediatria dels CAP, etc.”, explica la regidora de Benestar Social.

El treball amb l'entorn dels infants és clau per prevenir i detectar situacions de vulnerabilitat social

A l'Estiu Obert es van configurar cinc grups amb 20 integrants cadascun que es van agrupar segons el curs escolar, així com la seva adequació a la resta d'infants. Aquesta distribució va permetre una atenció més directa als nens i nenes durant les dues hores que durà cada sessió de tarda.

Isabela i Radouane són dos dels infants que van participar a les activitats de l'Estiu Obert. Isabela té quatre anys i encara no sap ben bé què vol ser de gran però el que sí té clar és que li agrada molt anar a l'escola i “dibuixar i pintar el sol”. De l'Estiu Obert es queda amb els amics i amigues que va conèixer i amb les excursions, “sobretot la que vam anar a la platja perquè vaig poder jugar amb la sorra”, reconeix.

El Radouane té set anys i és “molt amic de les matemàtiques” a l'escola. Tanmateix no es veu amb els números en el futur, almenys de moment. El seu somni és ser futbolista. Del seu pas per l'Estiu Obert destaca l'excursió al parc dels Pescadors, un espai “que no coneixia i que em va semblar molt maco”.

Una vegada acabat l'estiu i amb el curs escolar de nou en marxa, tornen a funcionar els Centres Oberts de Cambrils (CO Alba i CO Albamar) amb la seva activitat habitual de prevenció i detecció de situacions de risc d'exclusió social des de la intervenció educativa.

LA XARXA BCN ANTIRUMORS, UN MODEL DE FOMENT DE LA DIVERSITAT

Posant fre als tòpics racistes

“Copen els ajuts socials”, “no paguen impostos”, “col·lapsen les urgències”, “a les escoles els hi donen totes les beques”... Son només quatre de les dotzenes de tòpics que sovint sentim quan es parla de la població immigrada i contra els que lluita la Xarxa BCN Antirumors, un projecte nascut el juliol de 2010 de la mà de l'Ajuntament de Barcelona en el marc del Pla Barcelona Interculturalitat i en el qual col·laboren més de 400 entitats, associacions i persones a títol individual. L'objectiu: assolir la millora de la convivència a la ciutat i la integració de les persones novinyades sota els principis de la igualtat, el coneixement mutu, el respecte i la valorització de la diversitat.

COM TREBALLA LA XARXA BCN ANTIRUMORS?

Una de les màximes de la feina que realitza la Xarxa és combatre els tòpics i els estereotips de caire racista des d'allà mateix on es produeixen. És per això que les activitats es realitzen a peu de carrer, molt arrelades al territori: a les escoles, als mercats, als centres cívics, als mitjans de comunicació... Les encarregades d'aconseguir-lo són els i les agents antirumors, persones formades en les eines i les habilitats per combatre els estereotips i els tòpics que duen a terme accions de sensibilització al seu entorn més proper. N'hi ha més de 700

a Barcelona i la clau de les seves accions de sensibilització és interpel·lar a la ciutadania per desmuntar els rumors amb informació rigorosa i contrastada. Però això no vol dir fer-ho de manera avorrida sinó al contrari perquè es tracta

d'arribar a molta gent i amb la major eficàcia

possible. Els agents antirumors adapten el discurs al públic a què es dirigeixen el que fa que ens trobem amb propostes metodològiques que van des de l'ús de les xarxes socials, a la feina amb còmics, jocs, peces teatrals, espectacles al carrer, vídeos, xerrades, etc. I tot amb un mateix objectiu: desactivar els rumors.

Un cop celebrat el seu cinquè aniversari, la Xarxa no deixa de marcar-se reptes de futur. En el seu pla d'acció 2012-2014 es proposa anar-hi més enllà i treballar per des-terràr no només els estereotips vers els i les migrants, sinó també “els múltiples imaginaris distorsionats (de gènere, de classe social o edat) entre la població immigrada cap a altres col·lectius, tant estrangers com autòctons”.

UNA REFERÈNCIA PER A ALTRES CIUTATS

La Xarxa BCN Antirumors ha esdevingut model de referència en la lluita contra els tòpics racistes. Inspirats en el projecte de la Xarxa, el Consell d'Europa i la Comissió Europea han posat en marxa C4i, un projecte de creació de xarxes antirumors per a la diversitat on participen ciutats com Bilbao, Sabadell, Patres (Grècia), Lublin (Polònia), Limerick (Irlanda) i Nuremberg (Alemanya), entre d'altres. A les trobades que realitzen, intercanvien experiències per adaptar el model antirumors a la realitat i les necessitats de cadascuna de les ciutats.

Font: xarxa BCN Antirumors

RUMORS VS. REALITAT

• "NO PAGUEN IMPOSTOS"

No hi ha ajuts específics o bonificació fiscal per a negocis regentats per persones immigrades. El comerç immigrant té les mateixes obligacions fiscals i laborals que el comerç autòcton, i es persegueix i sanciona d'igual manera el seu incompliment.

• "COL·LAPSEN LA SANITAT"

Segons diversos estudis, la població estrangera fa servir els serveis sanitaris com qualsevol altre ciutadà, però ho fa amb menys freqüència. Segons un estudi publicat el 2011, l'estat de salut de la població estrangera és significativament millor que la dels ciutadans autòctons en totes les franges d'edat. Això explicaria la menor utilització dels serveis sanitaris.

• "NO CONEIXEN LES NORMES, SÓN INCÍVICS"

Del 2006 al 2010, només el 18% de les multes per infraccions de l'Ordenança de Convivència eren per a estrangers residents a Barcelona.

DADES

- Segons dades del padró de gener de 2014, la població estrangera a Barcelona és de 267.578, un 16,7% del total d'habitants de la ciutat.
- La xifra de residents estrangers és un 4,5% més baixa que l'any 2013.
- Italiana, paquistanesa i xinesa són, per aquest ordre, les nacionalitats més nombroses a Barcelona.
- El Raval (-1.260 persones) és el barri de la ciutat on més ha disminuït la població estrangera durant el 2013. Torre Baró (+175 persones) és on hi ha hagut un major augment.
- L'Exemple i Ciutat Vella són els districtes de Barcelona on resideix més població estrangera.

Embassament de Canelles
Comarca de La Noguera (Lleida)

Catalunya prepara una llei del canvi climàtic pionera a l'Estat espanyol

El canvi climàtic és a hores d'ara i de manera inqüestionable un dels majors desafiaments a què s'enfronta la humanitat i les seves conseqüències són cada vegada més visibles. Nombrosos espais naturals així com la societat en el seu conjunt es troben sota l'amenaça dels efectes de l'escalfament global el que obliga donar una resposta immediata.

Amb l'objectiu de reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de construir una societat menys vulnerable als impactes derivats de les conseqüències del canvi climàtic (sequeres, inundacions, augment del nivell del mar...), administracions i societat civil treballen en l'elaboració de la futura Llei Catalana del Canvi Climàtic, un document pioner a l'Estat espanyol en aquest àmbit que es troba en fase de redacció de l'avantprojecte legislatiu.

La Festa Major de Gràcia esdevé, any rere any, un exemple de col·laboració i treball en equip

1820 Any d'inici de la festa.

1980 Any d'inici de la etapa actual (hi ha hagut sis etapes al llarg de la seva història).

18 carrers guarnits en la darrera edició.

1.000.000 de visitants segons dades de la Fundació Festa Major de Gràcia.

100 actuacions musicals.

47 escenaris.

100 kg de roba usada cedida per Humana a l'AAVV Joan Blanques de Baix.

Orgull de treball veïnal

Milers de persones van gaudir el passat mes d'agost de la Festa Major de Gràcia, la més participativa de totes les que se celebren a Barcelona. Autòctons i turistes van ballar, van passejar i sobretot van mirar la decoració dels carrers. "Quina passada!", coincidia la majoria en veure el que Miquel Àngel Vergara, president de l'Associació de Veïns (AAVV) de Joan Blanques de Baix, anomena "obres d'art efímeres". Els guarniments, creacions fetes amb material reciclat, són elaborats pels propis veïns que hi treballen durant hores i hores al llarg de molts mesos. Passat el mes d'agost, la Fundació Festa Major de Gràcia i els carrers implicats ja tenen la vista posada en l'edició del proper any.

Les festes de Gràcia, la cita imprescindible per als qui estan a Barcelona al voltant del 15 d'agost, són

testimoni de moltes coses: de cultura popular, treball col·laboratiu, coneixement compartit, integració intergeneracional, sostenibilitat... I és que més enllà de les actuacions musicals, el ball, la disbauxa... són un exemple de participació i d'esforç compartit entre veïns.

Desenes de veïns treballen durant mesos en el guarniment dels carrers

Des del febrer i fins a l'agost, una quinzena de persones del carrer Joan Blanques de Baix, entre Sant Lluís i Encarnació, s'han reunit al local social tres cops per setmana (dimarts, dijous i diumenge) per a fer els guarniments que decoraren els 80 metres de longitud de la travessia. A principis d'agost, l'Ajunta-

ment els permeté tancar la via al públic per a fer-hi el muntatge; aleshores, el grup augmentà fins a 50 voluntaris. Del 15 al 21 d'agost, el carrer deixà de ser dels veïns per a convertir-se en un escenari lúdic per a centenars de visitants.

Enguany el Joan Blanques de Baix ha guanyat l'onzé premi al concurs de guarniment de carrers en reproduir les casetes de bany que hi havia a les platges a principis del segle XX, afegint-hi animals marins. Aquests animalons estaven fets amb plàstic, per a donar-los volum, i coberts amb teles cedides per Humana.

Humana va cedir 100 kg de roba usada per a decorar el carrer Joan Blanques de Baix

La Fundació els va donar 100 kg de roba usada, col·laborant d'aquesta manera en una cita anual en què la reutilització té molt de sentit. "Per al guarniment ens hi gastem el mínim", explica Marta Castells, que porta la veu cantant durant les sessions de treball a la seu social, "quan necessitem material reciclat posem un cartell a la porta del local i la gent ens deixa paper de diari, plàstics, iogurts... allò que li demanem". Està ben clar que dels residus en sorgeixen obres d'art.

Per a tenir a punt els guarniments, a Joan Blanques hi dediquen "unes 300 hores l'any", calcula Enric Fernández, vicepresident de l'associació de veïns. Al local de l'entitat hi ha principalment adults i jubilats, amb l'ajuda ocasional de nets o nebots. "Per mi és una afició", confessa l'Enric. Al seu costat, la Marina Horta retalla ampolles de plàstic fent-hi espirals. "M'agrada venir-hi, hi ha molt bon ambient", reconeix, "si no fos així, no hi dedicaria tant de temps". El Miquel Àngel Vergara, marit de la Marta, hi coincideix: "M'ho passo bé. Estem aquí voluntàriament i és fonamental que la gent s'hi trobi a gust". "Passo les meves vacances aquí, amb això t'ho dic tot", afegeix la seva dona.

El grup de treball no està jerarquitzat, tothom hi diu la seva i mantenen les portes obertes a qui hi vulgui col·laborar. "Cadascú fa el que vol i pot", diu la Marina, "hi ha qui té més idea i mana una mica, i després estan les formiguetes, com jo". "Hi ha carrers que tenen arquitectes o pintors i això es nota a la decoració. En el nostre cas ningú és de l'ofici, som gent que tenim d'altres feines o estan jubilats", assegura la Marta, "no tenim esperit competitiu ni aspirem a guanyar el concurs".

Els guarniments dels carrers es fan amb material reciclat. Dels residus sorgeixen obres d'art

Les festes d'agost són l'eix sobre el que pivota l'AAVV i, el carrer guarnit, el resultat visible del treball de tot un any, però per Miquel Àngel el més important és el fet de trobar-se, les excursions periòdiques, els dinars en germanor, la feina voluntària, la implicació veïnal, l'esforç comú... "La Festa Major és el catalitzador, però si no féssim tot allò altra no estariem parlant ara mateix", conclou.

"És molt sacrificat... i també gratificant"

Declarada Festa Tradicional d'Interès Nacional per la Generalitat i distingida amb la Creu de Sant Jordi, la festa d'agost desperta l'orgull de pertinença al barri i al carrer que tenen els graciencs. Al del Verdi del Mig estan acostumats a guanyar el primer premi del concurs de guarniment i aquest any han repetit guardó com fa dos anys amb el motiu "Amazònia"; per a Sergi Font, el president de l'associació de veïns, la Festa Major de Gràcia és un exemple de valors com ara "la germanor, el treball en equip, la constància". "De novembre a gener és quan sorgeix la idea del proper guarniment, ho posem sobre paper, fem proves... Des de febrer fins al maig, anem fent, i des d'aleshores hi treballem diàriament entre 15 i 20 persones. A partir de l'1 d'agost ja som unes 50 per al muntatge i la preparació. I pensi que el 21 d'agost s'acaba la Festa i el 22 ja hi som de nou!", afegeix.

Per al Sergi, el treball que duen a terme és "molt sacrificat". "Molts creuen que tot plegat ho fa l'Ajuntament i no, ho fem els veïns. Econòmicament és difícil mantenir-se, has de fer mil coses", reconeix. "Tot això requereix molta feina, al final és gratificant, però realment acaba un any i engegar de nou costa moltíssim. La clau és que la gent gaudeixi, que hi estigui a gust, hi ha molts caràcters i ho has de saber portar bé, sobretot perquè és una cosa altruïsta", confessa. "A la gent jove li costa implicar-s'hi i és important que hi hagi un relleu generacional, però al capdavant ho mantenim perquè darrera hi ha molts anys de festa major, molta tradició, ho has viscut de petit... Tenim un patrimoni important i no ho podem deixar morir".

OPINIÓ. Ricard Estruch. Expresident de la Fundació Festa Major de Gràcia i pregoner a la Festa de 2014

UN REGAL IMPAGABLE

Organitzativament la Festa Major de Gràcia és d'una complexitat extraordinària. Per sort té un cordó umbilical insubstituïble i indiscutible que és el guarniment de places, carrers o espais de Festa Major. Aquest símbol, aquest nexa d'unió amb la tradició que ens ve delegada pels nostres

avantpassats, és el nostre signe d'identitat, que al mateix temps ens cohesiona com a societat i com a persones perquè ens amalgama d'una manera amable i integradora en les relacions socials i humanes amb els veïns i veïnes més propers i amb els dels altres carrers.

Cada associació veïnal que treballa pel guarniment i per fer Festa Major en el seu espai concret, està fent, i potser sense saber-ho, un regal impagable a la societat. Amb l'elaboració i construcció del guarniment es passen moltes hores, dies i mesos, en un petit espai o local que és convertir-se en una mena de **fabulosa i màgica fàbrica de somnis**, on els il·lusionats veïns li van donant forma, amb materials bàsicament reutilitzats o reciclats, al seu somni escollit per exhibir-lo el matí del 15 d'agost. I aquell somni que cada

associació ha creat i que va agafant les formes i volums pertinents, té en les seves entranyes essències vitals de paraules, sentiments, converses, colors, perfums, suors, anhels, neguits, però per damunt de tot la immensa satisfacció de que ara el poden gaudir físicament al seu carrer o plaça. I els veurem humilment orgullosos de la seva feina i del seu esforç... Ara ja en gaudeix tothom, però allò que ara està exposat ho han fet les seves mans, mans anònimes, mans sense nom però dotades d'una **generositat excepcional** i que els hi serà reconeguda per milers i milers de ciutadans d'altres indrets.

I aquí és produït un altre fet espontani i enriquidor que ens regala la Festa Major, la gent, els visitants, pregunten als creadors del guarniment les seves curiositats, "com s'ha fet allò", "com s'aguanta això", i molts més "coms..." que els constructors s'afanyen a explicar amb un somriure i molta amabilitat. S'han produït, sense

voler-ho, uns moments d'interrelació humana en que, qui sap, potser derivaran en altres visites, en una nova amistat, o tant de bo, en una col·laboració per la propera edició. Sempre falten mans.

És del tot comprensible i no ens ha d'estranyar gens, que aquesta gent amable i senzilla, però orgullosa i gelosa de la seva feina i de la dels seus companys, caigui en el desànim més profund si la veuen malmesa per culpa de quatre ximplers descontrolats. És molt important que entre tots i totes respectem els guarniments i els fem respectar. Ens hem de posar al servei d'aquests **herois anònims que ens regalen emocions i bellesa** i que a canvi demanen allò que no costa res: RESPECTE.

La nostra festa, la Festa Major de Gràcia és construïda des del cor i els sentiments.

Fem-ho saber !!

I tu, per què compres a HUMANA?

Per la qualitat de les peces, pels preus baixos, per ajudar a projectes solidaris... cadascú té el seu motiu per acostar-se a les botigues *second hand*

Maria Rosa Peydro, 62 anys

"Sabia que hi ha contenidors que recullen roba usada però no havia entrat mai a cap botiga d'Humana. Sóc de Sant Cugat del Vallès i he vingut a Barcelona per un tema personal i, tornant cap a l'estació dels Ferrocarrils Catalans, he passat davant de la botiga de Travessera de Gràcia. M'he trobat una botiga ben presentada, les dependents són maques i els preus estan bé. Potser tornaré a visitar un establiment de segona mà, però venir-hi expressament... això no"

Què ha comprat? Brusa. Preu: 8,45 euros

María Pérez, 40 anys

"Sóc una clienta habitual, m'agrada comprar-hi perquè tot està molt bé de preu i hi ha coses molt maques. De fet, m'agrada especialment que les peces siguin úniques, no n'hi de repetides, així pots combinar coses diferents. Jo treballo al costat de la botiga, cuidant d'un senyor, i hi vinc a diari. Sí, tots els dies! i sempre me n'enduc alguna cosa. Avui vaig vestida totalment d'Humana!"

Sabates: 12 euros

Mari Carmen Chércoles, 73 anys

"Havia entrat en alguna ocasió a una botiga d'Humana però no hi havia comprat mai. Si li dic la veritat, hi he entrat per tafanejar. Passejava amb la meua filla, hem vist l'aparador i hem decidit entrar-hi. No tenia idea de comprar res però me'n vaig amb 4 bosses i una faldilla. M'ha agradat tot el que he vist, tot està ben col·locat i ben presentat. Potser hi tornaré un altre dia!"

Bossa: 12 euros

Maria Pilar Brillas, 57 anys

"Sóc clienta de les botigues des de fa un any, aproximadament. El cert és que llencem moltes coses quan ja no les necessitem i, si estan en bon ús, té sentit que tinguin una segona vida. Jo no sóc de comprar gaires coses i gastar per gastar, només allò que necessito. M'agrada la idea de reciclar i també el fet de què els recursos serveixin per a fer projectes socials. Entre tot hi hem de col·laborar, veritat? Jo també dono roba, però no a Humana sinó a la parròquia del meu barri. Ah, ara m'he assabentat que a la botiga també s'hi pot donar la roba que jo no utilitzo".

Brusa: 6,45 euros

Anna Torres, 66 anys

"Jo sóc clienta des de fa més de 20 anys. Hi vinc almenys un cop per setmana, m'encanta regirar coses. Compró un munt de coses, perquè els preus estan molt bé, especialment per al meu marit, els meus nets... Si hi trobes talles també compraria per mi! En general m'agrada venir-hi perquè hi ha bones marques, tot i que és cert que hi has de saber triar. Si en saps pots trobar-hi algun vestit de nit molt maco, per exemple, d'alguna dona que s'ho va posar una vegada, s'hi va cansar i el va donar. Aquí hi ha coses molt interessants, sí, senyor".

Vestit per a nena: 7,45 euros

Efraín Castillo, 28 anys

"No sóc un client habitual, només hi passo de tant en tant. Allò que més m'hi atrau són els preus, que són força econòmics. En aquesta ocasió, hi he passat per fer una ullada i he començat a regirar. En general hi trobo roba de qualitat i a bons preus. I si a sobre els diners que ens hi gastem es destinen a projectes socials, millor encara".

Pantalons: 5 euros

BREUS

Lidia Guilló treballa a la botiga situada al número 167 del carrer Provença, a Barcelona

Donem suport a la inclusió laboral

Humana Fundación Pueblo para Pueblo ha rebut un reconeixement per part d'Aura Fundació, entitat sense ànim de lucre que enguany celebra 25 anys i l'objectiu de la qual és incrementar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual mitjançant la

inclusió social i laboral. Col·laborem amb Aura Fundació des de fa sis anys i gràcies a aquest acord les nostres botigues *second hand* n'han contractat diverses usuàries. En l'acte de reconeixement, celebrat al juliol al saló Gaudí de l'Hotel Arts de Barcelona, també van rebre un guardó l'estudi de disseny La Casa de Carlota, CBRE i Casa Ametller.

Mercats solidaris a Castelldefels

Humana ha organitzat recentment dos mercats solidaris a Castelldefels en què ha venut roba de qualitat de segona mà a preus assequibles i ha destinat íntegrament la recaptació a sengles projectes socials. El primer es va celebrar al Centre Comercial Ànec Blau i els fons recaptats van ser per la Creu Roja, concretament per a una iniciativa per a garantir l'alimentació als infants que viuen sota el llindar de la pobresa. El

segon va ser per un projecte en favor de persones en risc d'exclusió social, impulsat per l'Església Evangèlica del municipi.

Els residus tèxtils representen el 0,17% del total

L'any 2013 es van generar a Catalunya 3.588.822 tones de residus, segons dades facilitades pels municipis i fetes públiques per l'Agència de Residus de Catalunya (ARC). Aquesta xifra representa un 4% menys que l'any anterior, un descens que s'explica principalment perquè els ciutadans allarguen la vida útil dels productes i pels furts de determinats residus com ara el paper i el cartró o la ferralla. L'ARC afirma que els residus tèxtils representen el 0,17% del total; en concret, els municipis manifesten haver-ne recollit 5.876,55 tones.

"Vull difondre l'esperit de superació, de lluita i de tossuderia perquè cadascú faci el que vulgui"

Urko Carmona va patir un accident quan tenia 16 anys. Va perdre la cama dreta.

Urko és un exemple de superació: "si tens un objectiu i lluites al final trobes el teu camí".

sionava escalar i somiava amb ser un bon escalador. I fixa't: he aconseguit escalar i a més sóc campió del món! Escalar, gaudir, anar amb els meus amics... He fet el que m'he proposat. I en lloc de lamentar-me perquè no tinc dues cames, he après que si tens un objectiu al final trobes el teu camí.

H. Vius en una furgoneta.

U.C. Sí, el meu saló té les millors vistes! Allà on aparco tot el que pugui veure és meu: el camp, el sol... M'encanta la vida a la naturalesa, tinc totes les necessitats cobertes perquè en la meua petita furgoneta puc cuinar, dormir, refugiar-me... La resta m'ho dona la naturalesa. Aplico la filosofia de "vida senzilla, pensament elevat". Quantes més coses tens més et compliques i

resulta que no estàs tant per tu sinó per les teves possessions.

H. Dediques tot l'any a escalar?

U.C. Escalo tot el que puc, però a l'hivern treballo en l'estació d'esquí de la Molina, en l'àrea de lloguer d'esquí.

H. La paraescalada és desconeguda

U.C. Al món de la discapacitat no hi ha molts esports però la gent sí en coneix alguns com la natació o l'atletisme, no pas la paraescalada. Hom pensa que un discapacitat ha d'evitar la muntanya o certes activitats de risc, i no és cert, cadascú ha de fer el que li agrada. Jo tinc uns condicionants, hi ha coses que no puc fer o que em costaran un gran esforç, però sóc jo qui ho valora i utilitzo la lògica per aconseguir-ho o no.

H. Tu no has llençat mai la tovallola.

U.C. Et quedes en cadira de rodes i algú et diu, o t'ho dius tu mateix, que no pots conduir. Doncs no! Ho faré si m'ho proposo. Hi ha persones que no es desanimen sinó que creuen en si mateixes i al final aconsegueixen el que es proposen. Vull

difondre l'esperit de superació, de lluita i de tossuderia perquè cadascú faci tot allò que vulgui.

"Visc en una furgoneta. Aplico la filosofia de 'vida senzilla, pensament elevat'"

H. Com vas viure aquell moment tan dramàtic?

U.C. Va succeir, havia de succeir i per sort estic viu. Vaig despertar d'un coma i em vaig trobar amb l'amputació. A partir de llavors, sovint pensava que no podria fer tot el que volia, però m'apas-

"Hom pensa que un discapacitat ha d'evitar la muntanya o certes activitats de risc, i no és cert, cadascú ha de fer el que li agrada"

H. Cal trencar barreres mentals.

U.C. La meua il·lusió és obrir aquesta consciència a la gent perquè lluitin pel que creguin. Jo lluito per obrir una via a la muntanya i uns altres poden fer-ho per baixar a comprar el pa perquè els falta un braç o no tenen una pròtesi.

H. Tu fas la teua!

U.C. Sé què vull i hi lluito a fons. I que diguin missa! La gent et mira, et falta una cama, ets diferent, de vegades veus discriminació... però resulta que sóc un tipus normal i corrent quan estic amb la meua gent. Per desgràcia, la societat no és així: hi ha tantes influències externes, et venen una idea de perfecció... Per sort jo no entro en aquests canons. I no m'hi deprimeixo, al contrari, m'alegro per ser com sóc.

"Sé el que vull i hi lluito a fons. I que diguin missa!"

Humana. D'on ve el teu nom?

Urko Carmona. És d'origen basc, és el nom d'una muntanya. Vaig néixer a Barcelona tot i que em sento ciutadà del món, sóc d'aquí i d'allà. En realitat, la meua família em diu Ugrasena, és un nom hindú. Durant un temps vam viure a l'Índia, hi vaig aprendre l'hindú però se m'ha oblidat.

H. Com ha sorgit la col·laboració amb Humana?

U.C. A causa d'un interès mutu. Jo cerco fons per intentar difondre el món de l'escalada i el de la discapacitat: la paraescalada. Voldria fer projeccions, activitats, classes pràctiques... per

exemple a les associacions de discapacitats. El meu objectiu és motivar la gent, demostrar que qualsevol cosa és possible si s'hi lluita amb convenciment, que cada granet de sorra fa una muntanya i que els somnis que a priori semblen impossibles es poden realitzar. Entenc que és el mateix que fa Humana, que treballa amb els seus projectes impulsant el progrés de les comunitats dels països del Sud.

H. Tens una relació estreta amb Joan Martí, alpinista i vicepresident del Patronat de la Fundació.

U.C. El conec... millor dit, ell em coneix a mi des que era un nen, per la